

İntihar İplikleri

– Moonlight · 11 Mayıs 2024

azalan elma ağaçlarıgüz söylencesiben biraz evde yokluğungeriye kalanı...yalnızlığın kar gözüyleöyle
günlere mekik dokudu sis sarılmalaraksildi bahar soneli usanışın çıplak saatiben biraz kendime göç
buluşmanınıyeryüzü payı..bir siyah ki gözlerimin mavisineağaçta yaprakdüşecek ölüm ömrümdenbüzülen
kuşlar çözülecekhakedilmiş kıyıların deniz pileli yüzüne/yüzüm ki bulup kaybettiğim apansız
ayaklanmaıssızlığın doruklarında solgun duraklartitrek tül aydınlığıayaklarım rüzgar
gövdesindedikenli hüüzünzamanın kendine küçülen ırmağıölsem çoksussam azgecenin ebruli yakasında
intihar iplikleribana bir söz doğurkırılırsa durduğum yere aynabir çocuk çığığı basar
sandalyeleriağzımda gül kırılır

...